

Biogramy twórców i zaproszonych gości:

SABURO TESHIGAWARA (ur. 1953; prawdziwe imię Tsuneyasu Teshigawara) - wybitny japoński choreograf i tancerz, twórca nowatorskich spektakli tanecznych, harmonijnie łączących perfekcyjny taniec z grą światła i muzyki. Autor scenografii, projektów światła i kostiumów wszystkich swoich przedstawień. Teshigawara studiował rzeźbę, taniec klasyczny i pantomimę. Od 1981 roku tworzy choreografie solowe. W 1985 roku założył wraz z Kei Miyata zespół tańca współczesnego KARAS, którym kieruje. Stworzył ok. 40 spektakli prezentowanych z sukcesem w europejskich stolicach tańca. Teshigawara jest także twórcą spektakli multimedialnych realizowanych z muzykami w przestrzeniach nieteatralnych. Reżyseruje opery, m.in. dla Teatro La Fenice w Wenecji. Ponadto jest artystą plastykiem: twórcą instalacji, fotografii i filmów oraz autorem kilku książek. Realizuje wiele projektów edukacyjnych. Od 2006 roku wykłada na Uniwersytecie św. Pawła w Japonii. Artysta stworzył ok. 40 spektakli prezentowanych z sukcesami w stolicach tańca: Paryżu, Londynie, Berlinie, Amsterdamie i Brukseli oraz m.in. w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie i Japonii. Najszerzej prezentowane jego choreografie to m.in.: *Bones In Pages* (1991 i 2003), *Noject* (1992), *Here to Here* (1995), *I Was Real Documents* (1996), *Absolute Zero* (1998), *Luminous* (2001). Otrzymał wiele nagród, m.in. jedną z głównych nagród na międzynarodowym konkursie choreograficznym Bagnolet w Paryżu w 1986 roku (za *Kaze no sentan*). Saburo Teshigawara jest także autorem choreografii dla kilku cenionych zespołów m.in.: *White Cloud Under the Heels* cz. I i II dla Frankfurt Ballet (na zaproszenie Williama Forsythe'a, 1994 i 95), *Święta wiosny* dla Baletu Opery w Monachium (1999), *Modulation* dla Nederlands Dans Theater I (2000), *Paradnice* dla Baletu Grand Theatre du Geneve (2002), czy *Air* dla Baletu Opery Paryskiej (2003). Artysta stworzył własny język tańca operujący ogromną skalą ruchu od ekstremalnej dynamiki do bezruchu. Dużą wagę przywiązuje też do przestrzeni, światła i scenografii (czasem ruchomej). Często wykorzystuje też projekcje filmów i slajdów. Jego spektakle wyróżniają się wyrafinowanymi, abstrakcyjnymi obrazami oraz stosowaniem iluzji optycznej. Ekspresja fizyczna i niezwykle obrazy służą wyrażeniu świata duchowych przeżyć człowieka zanurzonego w czasie i przestrzeni. Od 2012 interesuje się kulturą polską – stworzył jak dotąd 5 spektakli tanecznych inspirowanych literaturą Brunona Schulza. Od 2014 Teshigawara wykłada na wydziale Scenografii, Dramatu i Tańca na Uniwersytecie Tama. W latach 2006-2013 wykładał w College of Contemporary Psychology, St. Paul's (Rikkyo) University w Japonii.

RIHOKO SATO - japońska tancerka. Naukę tańca rozpoczęła w Wielkiej Brytanii i w Stanach Zjednoczonych, gdzie przebywała do 15 roku życia. Od 1996 r. współpracuje z grupą KARAS. Jest asystentem artystycznym Saburo Teshigawara. Niedawno wystąpiła w solowym projekcie „Ona” wyreżyserowanym przez Teshigawarę.

RUI ISHIHARA - tancerz i choreograf. W swojej pracy artystycznej głęboko inspirowany pracą Tatsumi Hijikaty oraz Kazuo Ohno- twórców tańca Butoh. Swoją karierę rozpoczął w 2000 roku jako artysta tańca współczesnego. Następnie, poprzez spotkania z Kazuo Ohno, Min Tanaka, Simone Forti, odnalazł swoją własną ścieżkę artystyczną. W 2006 roku rozpoczął swój życiowy projekt pt. „Kanedamai”, który jest rodzajem tanecznej pielgrzymki. W ramach realizacji tego przedsięwzięcia występuje w wielu naturalnych i sztucznie stworzonych przestrzeniach. Jak dotąd wystąpił we Włoszech, Irlandii, Francji, Niemczech, Polsce i w Japonii. W trakcie trwania projektu, nawiązał współpracę z artystami i muzykami z całej Europy. W 2009 r. osiadł w Warszawie, gdzie kontynuuje swoje poszukiwania, w pracy nad tańcem i ciałem.

KAE ISHIMOTO - tancerka, reżyserka, choreografka. Urodziła się w rodzinie tradycyjnych tancerzy japońskich. W wieku czterech lat zaczęła pobierać lekcje tańca jazzowego i tańca współczesnego. Od 2002 roku współpracuje z tancerzem butoh - Yukio Wagurim. W swojej pracy choreograficznej posługuje się metodą *butoh-fu* Hijikaty Tatsumiego. W 2004 roku powołała do życia własny zespół taneczny wraz z 8 muzykami Wangnin Bunmei. Prezentowała swoje spektakle w Azji, Europie i USA.

YUKO KAWAMOTO – tancerka, choreografka. Od 1991 roku praktykuje butoh (linia Hijikaty Tatsumiego), a jej głównym nauczycielem był Yukio Waguri. W latach 1991-1999 członkini zespołu Yukio Waguri + Kohzensha, w 2000 roku założyła własny zespół Shinonome Butoh.

DR KATARZYNA PASTUSZAK (ur.1980) - tancerka, reżyser, teatrolog, tłumacz, w latach 2009-2014 Kurator Gdańskiego Festiwalu Tańca (Klub Żak). Od 2003 współtworzy Teatr Amareya. W 2015 nominowana do prestiżowej nagrody „Splendor Gedanensis” za reżyserię spektaklu „Nomadka”. Zdobywczyni prestiżowego stypendium „Młoda Polska” 2015 na realizację projektu „Kantor_Tropy”. W grudniu 2014 nakładem wydawnictwa Universitas ukazała się jej książka pt. „Ankoku butō Hijikaty Tatsumiego – teatr ciała-w-kryzysie”. Występowała we wszystkich grupowych produkcjach Teatru Amareya 2003-2015 oraz w projektach z twórcami zagranicznymi. Spektakle i performanse z jej udziałem prezentowane były m.in. na: Tanzimpulse Festival (Salzburg), Redplexus Festival (Marseille), XV Alternative Theatre Meetings KLAMRA, SUKKOT Dance Festival in Adama Centre / Mitzpa Ramon (Israel), Festiwal Present Performance (Gdańsk); Międzynarodowy Festiwal APART (Katowice); Festival of Asian Culture - MADE IN ASIA, Gdańsk, Poland, Festival Streetwaves Gdańsk, Poland; International Festival „Sound Around Kaliningrad”, Russia; Redplexus Festival - Préavis de Désordre Urbain in Marseille, France; Shakespear Festival, Gdańsk, Poland; Villkvinneseminar Festival of Women Art, Mosjøen (Norway); TAGTAS Festival, Morishita Studio in Tokyo, Japan; „Opening Doors III” festival organised by Workcenter of Jerzy Grotowski and Thomas Richards. Reżyseruje również projekty teatralne z osobami niepełnosprawnymi i niewidomymi. Prowadziła warsztaty m.in. w Polsce, Norwegii, Rosji, Japonii. Spektakl „NOMADKA” w reżyserii K.

Pastuszak został zaprezentowany podczas 11. International Dance and Theatre Festival w Theatre X w Tokio i w Sisimiut Kulturhus na Grenlandii oraz w Teatrze Narodowym Grenlandii w Nuuk. Teatr Amareya prowadzony przez Pastuszak został rekomendowany przez jury Polskiej Platformy Tańca 2014 do prezentacji swojej twórczości w ramach bloku „Wizytówka artysty”.

JOANNA DUDA (ur. 1983) – pianistka, kompozytorka, ukończyła szkołę I i II st. im. F. Nowowiejskiego w Gdańsku. Absolwentka Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku (teraz Uniwersytet Muzyczny), specjalność - fortepian (2007). Ukończyła także Policealne Studium Jazzu im. H. Majewskiego w Warszawie (2009). W roku 2010 Joanna Duda wraz z zespołem AuAuA wydała debiutancki longplay „Muzyka do bólu”, który nominowany był do nagrody TVP Kultura „Gwarancje Kultury 2010” oraz do nagrody „Jazz Melomani 2010” w kategorii „Nadzieja Melomanów”. Nagrody na konkursach: II Nagroda oraz Nagroda Radia Gdańsk na Ogólnopolskich Przesłuchaniach Zespołów Jazzowo – Bluesowych w Gdyni, (2006); Wyróżnienie na konkursie Jazz Juniors w Krakowie (2007); I Nagroda – „Klucz Do Kariery” na konkursie „Gorzów Jazz Celebrations” (2008); Wyróżnienie na Konkursie „Nadzieje Warszawy” (2008). Od 2008 roku Joanna Duda współpracuje z Wojtkiem Mazolewskim w jego kwintecie jazzowym, współtworząc go koncepcyjnie i kompozytorsko. Zespół ma na koncie koncerty zagraniczne m.in. w takich miastach, jak Delhi, Bangalore, Berlin, Paryż, Praga, Budapeszt, Istambuł, Weimar. W tym roku płyta Polka osiągnęła status złotej płyty (15 000 sprzedanych egzemplarzy). Tytułowa kompozycja płyty „Wojtek w Czechosłowacji”, której autorką jest Joanna Duda, utrzymywała się przez ponad pół roku na Liście Przebojów Trójki; podobnie działo się z utworem „Nionio”, którego Joanna jest współautorką. W 2010 roku Joanna Duda wzięła udział w projekcie Koordynowanym przez Instytut Adama Mickiewicza: „Jaskułka – Chopin for 5 pianos”, który miał premierę na Expo 2010 w Szanghaju i odbył azjatycką trasę koncertową (Szanghaj, Pekin, Singapur). W projekcie wzięli udział także Sławomir Jaskułka, Piotr Wyleżół, Katarzyna Borek, Paweł Tomaszewski, Paweł Kaczmarczyk. W 2014 roku Joanna Duda została zaproszona do współpracy z legendą polskiej sceny hipopowo - elektronicznej - dołączyła razem z projektem J=J (Jan Młynarski na bębnach) do zespołu Skalpel. Odbyli razem 15 koncertów na dużych festiwalach, m.in.: SwingFest (Berlin), Cargo (Londyn), Audioriver (Płock), Tauron (Katowice), Arloop (Sopot). Skalpel wraz z Joanną Dudą supportował zespół Portishead w Operze Leśnej w Sopocie. Joanna Duda nawiązała stałą współpracę z Teatrem Amareya, robiąc oprawę muzyczną do spektakli „2” (reż. Katarzyna Pastuszak), „Fetish.WTF” (reż. Dorota Androsz), „Nomadka” (reż. Katarzyna Pastuszak), a także do performance'u „FRAGILE” który miał miejsce w przestrzeni publicznej i w przestrzeni teatralnej na festiwalu Redplexus w Marsylii, (2013) oraz na festiwalu Sound Around Kaliningrad (2014). W listopadzie 2014 roku w ramach Festiwalu Kwartesencja w Warszawie odbył się koncert będący premierą płyty Unchained wydaną przez Boł Records, w której nagraniu Joanna Duda wzięła udział wraz z pianistami: Lutostawski Piano Duo i Miszą Kozłowskim. W lutym 2015 Joanna Duda we współpracy z Katarzyną Pastuszak stworzyła instalację multimedialną o nazwie TRACK(S) na zamówienie Trafostacji Sztuki w Szczecinie w ramach cyklu wystawienniczego Trafo Plug-in Project Room. Instalacja i performance TRACK(S) miały swój pokaz na Festiwalu Present Performance organizowanym przez Gdańską Galerię Miejską w czerwcu 2015. Joanna Duda pojawia się także na swoich koncertach solo na fortepianie, które usłyszeć można było m.in. na Fre3JazzDays Festival (Warszawa, 2011), Festiwalu Pianistów Jazzowych w Pradze (2012), w cyklu koncertów stacji naukowej PAN w Paryżu (2012, 2013), w Ambasadzie RP w Tokio (2014) oraz na Festiwalu Sound Around Kaliningrad (2014).

JAN MŁYNARSKI (ur.1979) Jan Emil Młynarski ur. W Warszawie 02.11.79 roku. Absolwent prestiżowej szkoły Drummers Collective w Nowym Jorku (dyplom 2006). Od 1999 roku obecny na profesjonalnej scenie muzycznej. Koncertował i nagrywał jako stały członek grup lub muzyk sesyjny w Polsce i wielu krajach świata m.in. z Wojciechem Pilichowskim, Kayah, Cesaria Evora, Reni Jusis, Sistars, Smolikiem, Edytą Górniak, Jonem Lordem (ex.Deep Purple), Marylą Rodowicz, Krzysztofem Herdzinem, Adamem Sztabą, Pinnawelą, Noviką, Korą i wieloma innymi. Jako producent muzyczny kompozytor i instrumentalista stworzył swój autorski zespół – „15 Minut Projekt” z którym wydał dwie płyty w 2003 i 2005 roku pod szyldem wytwórni Kayax. Współkompozytor muzyki do spektaklu „Kamień i Popioły” w reż. Artura Urbańskiego w Teatrze Powszechnym w Warszawie. Członek grupy Oszibarack, kierownik muzyczny musicalu „I Love You” wystawianego na deskach teatru Studio Buffo w Warszawie, lider i producent projektu Młynarski Plays Młynarski z którym, przy wokalnym udziale Gaby Kulki w 2009 roku wydał płytę pt. „Rebeka Nie Zejdzie Dziś Na Kolację”. W duecie J=J razem z Joanną Dudą koncertuje z wrocławską formacją Skalpel, jest liderem tria POLE (współtworzonym przez z Michała Górczyńskiego, Piotra Zabrodzkiego i Piotra Zabrodzkiego), jest członkiem grupy Baaba oraz ze wspomnianym Piotrem Zabrodzkim i Macio Morettim współtworzy 67,5 Minut Projekt, z którym powraca do grania muzyki drum'n'bass na żywo. Na stałe uczestniczy w projekcie „Głosy Gór” gdzie łączy jazz ze współczesną polską klasyką pod batutą maestro Jerzego Maksymiuka z udziałem Janusza Olejniczaka, kwartetu Sebastiana Karpiela-Bułecki oraz muzyków jazzowych. Twórca i lider grupy Warszawskie Combo Taneczne, z którą we wrześniu wydał płytę „Przyznaj Się” nakładem Warner Music Polska. Wybrana dyskografia: 15 Minut Projekt „15 Minut Projekt” (Kayax), 15 Minut Projekt „Live In Punkt” (Kayax), Kayah „Stereotyp” (Kayax), Kayah „MTV Unplugged”(Kayax), Oszibarack „40 Surfers Waiting For The Wave”, Oszibarack „12”, Novika „Hart Times”, J=J „2013EP” (Oessu Fantastic), Pole „Radom” (Kilogram Records), Warszawskie Combo Taneczne „Przyznaj Się” (Warner), Baaba „Easter Christmas” (Lado ABC).

ALEKSANDRA ŚLIWIŃSKA - tancerka, od 1998 roku mieszka w Gdańsku. Wcześniej związana ze szkolnym zespołem tańca towarzyskiego, a następnie z Młodzieżowym Zespołem Tańca „Figiel” prowadzonym przez

Małgorzatę Lorenc w Połczynie Zdroju. Tam właśnie zaczęła się jej pasja taneczna, która trwa do dziś. Uczestniczyła w licznych przedstawieniach taneczno-teatralnych w choreografii Małgorzaty Lorenc, które otrzymywały nagrody na przeglądach wojewódzkich. Uczestniczyła w wielu międzynarodowych warsztatach tanecznych (Gdańsk, Koszalin, Kalisz) z zakresu techniki tańca współczesnego, improwizacji, contact improwizacji, tańca ekspresyjnego, Body Mind Centering'u, tańca butō i innych. Uczennica Mileny Jurczyk, Bogumiły Cwięki, Witolda Jurewicza, Leszka Bzdyla, Marka Lachowicza, Beaty Owczarek z zakresu tańca współczesnego. Uczestniczyła również w Kursie dla Instruktorów Tańca Koszalin '96-'97. Jej pierwsza choreografia „Skazani” powstała w 1997 r. w Połczynie Zdroju. Następnie w 2001 r. w Gdańsku współtworzyła z Agnieszką Kamińską choreografię „Anioł w Królestwie”, a w 2002 r. choreografię pt. „Odcienie aksamitu” z Alicją Kurek. Bardzo istotny wpływ na jej pracę z ciałem oraz sposób poruszania się w świecie tańca i teatru wywarli mistrzowie japońskiego tańca Butō. Od 2003 roku tancerka i aktorka Teatru Amareya.

AGNIESZKA KAMIŃSKA - tancerka, choreografka, współzałożycielka Teatru Amareya, wokalistka, pedagog, instruktorka pracy z głosem, animatorka kultury, uczennica wybitnych pedagogów pracy z głosem, ciałem i ruchem, posiada wieloletnie doświadczenie w zakresie tańca butoh, technik tańca współczesnego, improwizacji, contact improwizacji, tańca ekspresyjnego, ruchu autentycznego, Body Mind Centering, wielu technik wokalnych, terapii głosem, technik relaksacji. Uczyła się między innymi u takich nauczycieli jak: Zygmunt Molik, Olga Szwajgier, Meredith Monk, Hiroyo Kitao, Guillermo Horta, Natalka Polovynka, Siergiej Kovalevych, Imre Thorman, Atsushi Takenouchi, Yuri Nagaoka, Daisuke Yoshimoto, Itto Morita, Mika Takeuchi, Yumiko Yoshioka, i wielu innych. Dzięki rozległemu doświadczeniu stworzyła własną metodę rozwoju osobistego poprzez pracę z ciałem i głosem - *Integrative Voicework System®*, która polega na zastosowaniu praktyk głębokiej integracji głosu, ciała, ruchu, umysłu i ducha. Od wielu lat prowadzi warsztaty głosowe, taneczne, oraz rozwoju osobistego dla dorosłych, a także zajęcia dla osób niewidomych, niepełnosprawnych oraz uzależnionych. Jest instruktorką wokalistyki w szkole muzycznej Musicollective w Gdańsku. Od 2003 współtworzy Teatr Amareya, z którym zrealizowała dotychczas kilkanaście spektakli jako tancerka, choreografka oraz reżyserka, w tym kilka projektów zagranicznych. Jest wokalistką i liderką grupy Atmen Trio, z którym gra muzykę eksperymentalną, improwizowaną, filmową i teatralną. Tworzy również opracowania wokalne do spektakli oraz projektów teatralnych, a także realizuje niezależne projekty muzyczne.

DANIELA KOMĘDERA - absolwentka PWST w Krakowie na Wydziale Teatru Tańca w Bytomiu. Tańczyła w spektaklach Jacka Łumińskiego: dyplomowym „Kocham tylko i wyłącznie całym sercem nie-rozłącznie Magdalenę” oraz z Lubelskim Teatrem Tańca „Święto wiosny”. W 2011 roku stworzyła projekty „Conductividad” i „Dziewczynka z zapalkami” w ramach Tanz Medien Akademie w Weimarze. Wystąpiła także w spektaklu „Storm” w weimarskim Narodowym Teatrze. W 2012 roku była współtwórcą spektaklu „Heimsuchung/Nawiedzenie” w Monachium, który był prezentowany na festiwalach teatralnych w Niemczech, Rosji i na Węgrzech, a także w 2012 roku zdobyła Złotą Maskę - nagrodę Marszałka Województwa Śląskiego. Była reżyserem i jednym z wykonawców spektaklu „Speed dates” przedstawianym w Polsce i za granicą. Podczas Festiwalu „Na bosaka” w Połczynie-Zdroju, otrzymała nagrodę jury dla najlepszej tancerki oraz nagrodę publiczności za spektakl „Speed dates”. Tancerka w przedstawieniu Macieja Kuźmińskiego „Room 40”, który otrzymał nagrodę publiczności na Polskiej Platformie Tańca 2014 oraz w spektaklu „Różnica i powtórzenie”. Współtwórczyni spektaklu „Zrabowali mi składaka” podczas rezydencji w Gdańsku, który był grany podczas Gdańskiego Festiwalu Tańca, festiwalu Spacer w Krakowie oraz Festival Dei Due Mondi w Spoleto. W 2014 r. została zaproszona jako tancerka do pracy przy „Transmigrazione di fermenti d'amore” Teatru Dada von Bzdülów. Stypendystka Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Prezydenta Miasta Bielska-Białej.

RICHARD DEMARCO - wybitny promotor sztuki i związków kulturalnych z Europą Centralną i Wschodnią, założyciel Richard Demarco Gallery, z której współpracował m.in. Joseph Beuys, a także wielki propagator festiwalu artystycznego Fringe. W latach 70. i 80. podejmował wspólne projekty z Tadeuszem Kantorem, promując jego sztukę w Europie. Wizyta na Uniwersytecie Warszawskim związana jest z pomysłem przekazania Archiwum Demarco do zbiorów Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie.

MARIUSZ KUBIELAS – artysta fotograf, członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Przygodę z fotografią rozpoczął na długo nim ukończył studia w tym zakresie w Wyższej Szkole Fotografii w Jeleniej Górze (2003-06) oraz na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego (2006-09). Zajmuje się głównie fotografią inscenizowaną, koncentrując się na tematyce z pograniczy sztuk wizualnych i literatury. Ponadto specjalizuje się w dziedzinie portretu, aktu i martwej natury. W swych artystycznych wypowiedziach posługuje się klasycznymi i historycznymi technikami fotograficznymi. Od 2004 r. jako wykładowca, konsultant i instruktor uczestniczy w warsztatach Polskiej Szkoły Tradycyjnej Fotografii, pisząc także specjalistyczne opracowania. Aparat fotograficzny towarzyszy mu także w pozostałych dziedzinach życia, tak zawodowych jak i rekreacyjnych – jest ratownikiem górskim, instruktorem narciarstwa i łucznictwa. Od 2009 r. współpracuje z dr Lidią Głuchowską, kuratorką jego wystaw m.in. we Wrocławiu, Dreźnie, Lwowie, Berlinie i Belgradzie oraz w zamku Linhartov (Město Albrechtice) w Republice Czeskiej w latach, organizowanych m.in. we współpracy z Ośrodkiem Kultury i Sztuki we Wrocławiu. Z jej inspiracji zrealizował m.in. „Gabinet technik historycznych fotografii”, którego premierowy pokaz odbył się podczas Międzynarodowego Miesiąca Fotografii w Berlinie (2014). Obecnie wspólnie przygotowują dalsze ekspozycje w Helsinkach, Brukseli, Bratysławie i Pradze, a także publikacje na temat eksperymentalnych technik fotografii. Aktualna wystawa artysty pt. „U Schulza – Manekinada”

w Synagodze w Gdańsku i w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim ukazać ma analogie i różnice między światem artystycznych wizji Tadeusza Kantora a wyobrażeniami manekinów i koncepcją panmaskarady w fotografii inspirowanej twórczością Brunona Schulza. Opiekę kuratorską nad nią sprawują dr Lidia Głuchowska oraz Ewa Popiołek (Prezydent The Commerce Sp. z.o.o.), organizator ekspozycji.